

Viure al carrer

Proposta educativa

**per entendre la problemàtica,
per trencar prejudicis i aproximar-nos
a les persones sense llar**

Curs 2026 - 2027

El projecte de Sensibilització a Infants i Joves d'Arrels vol apropar-nos a la problemàtica del sensellarisme per trencar prejudicis i canviar la mirada vers les persones sense llar.

Segueix la metodologia d'aprenentatge i servei amb una mirada transformadora, on aprofitem el potencial de l'experiència viscuda perquè infants i joves puguin implicar-se per millorar l'entorn amb projectes que es desenvoluparan al vostre centre o barri.

La proposta

1 Ens informem

En aquest dossier, trobareu informació útil que servirà a l'equip educatiu per introduir-se en la problemàtica, entendre les causes, conèixer les dades i resoldre els dubtes més freqüents.

2 Reflexionem

Trobareu propostes d'activitats per introduir la temàtica al grup d'infants i joves. Les activitats estan pensades per convidar a la reflexió i fer sorgir dubtes i inquietuds que podrem resoldre el dia de la trobada amb Arrels.

3 Trobada amb Arrels

L'objectiu és aproximar-nos en primera persona a la realitat del sensellarisme, de la mà de persones voluntàries que estan implicades en el dia a dia d'Arrels i, sempre que sigui possible, de la mà de persones que han viscut al carrer.

Les nostres xerrades i rutes tenen un cost associat i la vostra col·laboració contribueix a garantir-ne la sostenibilitat. Us convidem a fer un donatiu lliure que s'adapti en funció de les vostres possibilitats.

Activitats de sensibilització

Activitats de sensibilització per a Primària

Conte 'Una història diferent'

A partir del conte, reflexionarem de forma participativa sobre les arrels que ens sostenen i els motius que poden portar a viure al carrer; i farem propostes de com implicar-nos.

- S'adreça a infants de 1r, 2n, 3r i 4t de Primària de Barcelona i rodalies.
- Durada: 1 hora.
- Format: presencial al vostre centre educatiu.

Xerrada de sensibilització

Parlarem de la problemàtica del sensellarisme, la tasca d'Arrels, les causes que porten algú al carrer i com implicar-nos.

- S'adreça a infants de 5è i 6è de Primària.
- Durada: 1,5 hores.
- Format: presencial a les instal·lacions d'Arrels o al vostre centre (en cas d'estar a Barcelona o rodalies) i també online.

Activitats de sensibilització per a Secundària i cicles superiors

Xerrada de sensibilització

Parlarem de la problemàtica del sensellarisme, la tasca d'Arrels, les causes que porten algú al carrer i com implicar-nos per millorar la situació. Les xerrades estan dinamitzades per persones voluntàries i, sempre que sigui possible, per persones que han viscut al carrer.

- Durada: 1,5 hores.
- Format: presencial a les instal·lacions d'Arrels o al vostre centre (en cas d'estar a Barcelona o rodalies) i també online.

Ruta de sensibilització

Recorrem Ciutat Vella amb una persona vinculada a Arrels que ha viscut una situació de sensellarisme i l'acompanyament d'un/a voluntari/ària de l'entitat. Durant l'itinerari compartim experiències i reflexions per entendre millor la realitat de viure al carrer, qüestionar estigmes

- Durada: 2 hores.
- Participants: fins a 20 persones.

The ultimate tour

Si sou estudiants estrangers, passegeu per Ciutat Vella de la mà del Hans, que ha viscut dos anys al carrer, i descobriu els espais que han marcat la seva experiència i iniciatives que fan possible #ningúdormintalcarrer.

- Idiomes: anglès i alemany.
- Durada: 2 hores.
- Participants: fins a 20 persones.

Projectes d'implicació

Projectes d'implicació

adreçats a tots els nivells educatius

Octubre: Recordem les persones que ens han deixat

Què passa quan mor una persona que viu o ha viscut al carrer?

- Us convidem a descobrir-ho amb aquesta unitat didàctica que podeu treballar a l'aula.
- I a participar a l'acció comunitària per recordar les persones que ens han deixat.

Novembre i Desembre: Accions solidàries a favor de les persones sense llar

Organitzeu una acció solidària (jornada de sensibilització, venda de llibres o roba de segona mà, paradeta amb articles nadalencs, etc.) i oferiu la recaptació a Arrels perquè puguem continuar acompanyant.

Des d'Arrels us oferim tot el material de sensibilització i l'acompanyament que necessiteu. Qualsevol idea és benvinguda!

Projectes d'implicació

adreçats a tots els nivells educatius

Febrer: Mapeig col·laboratiu d'arquitectura hostil

Us convidem a:

- Conèixer l'arquitectura hostil i a treballar a l'aula a través d'aquesta unitat didàctica.
- Fotografiar les barreres arquitectòniques que trobareu al vostre barri i que dificulten el dia a dia de les persones sense llar i a visibilitzar-les al mapa digital d'Arrels.

Adreçat a joves majors de 16 anys de centres educatius i espais de lleure d'arreu de Catalunya, ubicats en grans ciutats o àrees metropolitanes.

Abril: Viu un Sant Jordi diferent

Us proposem organitzar uns Jocs Florals al voltant del sensellarisme o una acció solidària per donar suport econòmic a Arrels: venda de roses, llibres de segona mà o productes d'Arrels que us podem deixar en dipòsit.

Adreçat a joves majors de 16 anys de centres educatius i espais de lleure d'arreu de Catalunya.

També podeu escriure'ns a escoles@arrelsfundacio.org per a més detalls.

Informació de context per a l'equip educatiu

Les persones sense llar

No tenir una llar significa:

- Haver de dormir al carrer o en un alberg.
- Viure en una barraca, en una nau en desús o en un pis massificat.
- Viure en institucions temporals, com la presó, l'hospital o un refugi per a víctimes de violència.

Una persona sense llar és aquella que ha perdut alguna cosa més que un espai per viure. Per això, a Arrels ens agrada parlar de persones 'sense llar' (i no 'sense sostre') ja que viure al carrer va més enllà de perdre un sostre; significa també haver perdut recursos, relació amb l'entorn, vincles, salut i drets.

A Barcelona, hi ha com a mínim 5.378 persones sense llar, de les quals:

1.982

viuen al carrer

El 80 % d'elles dormen als districtes de l'Eixample, Ciutat Vella, Sants - Montjuïc i Sant Martí.

2.860

s'allotjen en recursos públics i privats

que existeixen a la ciutat, com albergs, pisos amb suport social, etc.

536

viuen en assentaments informals

és a dir, a solars i fàbriques en desús i locals amb dinàmica d'assentament.

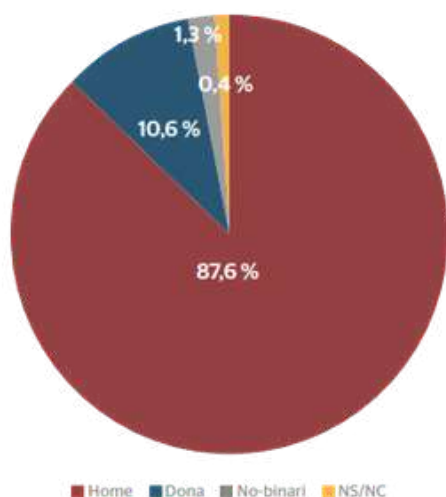
Arrels centra la seva feina específicament en les persones sense llar que viuen al carrer a la ciutat de Barcelona. Com dèiem anteriorment, són al voltant d'unes 2.000 persones. Des d'Arrels fixem la mirada en aquelles que es troben en una situació de carrer més cronificada.

Qui viu al carrer a Barcelona?

La nit del 3 de desembre de 2025 vam sortir a comptar les persones que viuen al carrer a Barcelona; vam localitzar un total de 1.982 persones. Aquesta xifra representa un augment del 43 % respecte de l'anterior recompte, que vam fer el 2023.

Uns mesos abans, al juny de 2025, vam enquestar 676 persones que viuen al ras. Les seves respostes ens han permès aprofundir en la seva situació. Tota aquesta informació queda recollida en la sisena edició de l'informe Viure al carrer a Barcelona. Radiografia d'una ciutat sense llar.

La major part de les persones en situació de carrer enquestades són homes (87,6 %) i les dones representen un 10,6 %, de les quals l'1,2 % es declaren dones trans i un 9,4 % dones cisgènere.

Tenen 43 anys, de mitjana

El sensellarisme es concentra en edats adultes, especialment en el tram de plena activitat laboral i en el qual s'hauria d'assolir l'estabilitat residencial.

3 anys i 6 mesos de mitjana, vivint al carrer

La incorporació de moltes persones noves a la franja entre 0 i 6 mesos al carrer i no perquè en desaparegui la cronificació.

El 72 % de les persones són migrades

Ser migrant és un factor de risc. Els principals motius per venir a Barcelona són la recerca de feina i aconseguir més qualitat de vida.

1 de cada 5 persones que viuen al carrer no sap llegir ni escriure o no ha finalitzat els estudis primaris.

La major part de les persones en situació de sensellarisme no ha accedit a estudis universitaris (80 %). Destaca que el 37 % no ha passat d'estudis primaris. . Les persones amb estudis superiors o universitaris són minoritàries (16 %), però presents dins el sensellarisme.

3 de cada 4 persones que viuen al carrer no tenen ingressos regulars

Només el 24 % de les persones que viuen al carrer tenen ingressos regulars com prestacions socials, pensions o feines irregulars o amb contracte; es tracta d'ingressos insuficients que no garanteixen cobrir les necessitats bàsiques. Majoritàriament les persones en situació de carrer amb ingressos regulars són les persones amb nacionalitat espanyola (58 %) i les que menys són les persones amb nacionalitats extracomunitàries (8 %).

Només hi ha tres accions molt bàsiques que, com a mínim, la meitat de les persones creuen que poden fer amb certa facilitat:

Anar al lavabo, alimentar-se i accedir a serveis higiènics algun dia a la setmana. Al contrari, expliquen que els és especialment difícil aconseguir diners, alimentar-se calent, fer alguna gestió o tràmit de documentació i tenir un lloc cobert on descansar durant el dia

57 anys de mitjana, en el moment de morir

Haver de viure al carrer escurça els anys de vida. La salut es deteriora per l'esforç diari que les persones han de fer per cobrir les seves necessitats bàsiques.

Dubtes més freqüents

Per què una persona arriba al carrer?

Una persona acaba vivint al carrer perquè la seva situació s'ha anat deteriorant amb el temps. Té a veure amb la suma de moltes causes i en com es gestionen. Algunes depenen de la pròpia persona però altres tenen a veure amb la societat en què vivim: l'atur, el preu de l'habitatge, els moviments migratoris, la rigidesa dels serveis socials i dels mecanismes d'ajut, un divorci, la mort d'una persona estimada, la formació, la salut...

Les persones sense llar són alcohòliques?

L'alcoholisme o el consum de drogues no són l'única causa per arribar a viure al carrer. En moltes ocasions poden ser-ne conseqüència i hi ha casos en què la persona no consumeix res. Persones que coneixem van començar a beure perquè volien evadir-se, deixar de passar fred i no pensar que les podien agredir. "Quan vius al carrer, la droga i l'alcohol poden arribar fàcilment; sortir-te'n és un esforç enorme i necessites ajuda." El punt de partida hauria de ser entendre que parlem de malalties i no culpar la persona.

Són incíviques i violentes?

A una llar hi ha necessitats bàsiques que tenim cobertes i de les quals sovint no en som conscients. Viure al carrer significa estar més exposat a situacions de conflicte públic i a sancions perquè no tens un lavabo on anar, una dutxa, una cuina, un sofà... tota la teva vida passa al carrer. A més, estàs exposat a patir violència física i verbal. El 80% de les persones que viuen al carrer diuen que han patit algun moment de violència en tot el temps que han viscut al carrer.

Són esquerpes?

Són esquerpes per desconfiança. En la majoria dels casos els han robat, les han agredit i les han vexat, i d'aquí ve el seu rebuig. No se les pot obligar a res i, fins que no es guanya la seva confiança, no comença el procés de recuperació.

Tenen família?

La immensa majoria té família. El problema és que alguna cosa ha fallat i els vincles familiars s'han trencat.

Tenen estudis?

Hi ha de tot. Hi ha persones que tenen estudis bàsics, però també n'hi ha que tenen titulacions superiors i negoci propi però ho han perdut tot.

Viuen al carrer perquè volen?

Ningú viu al carrer per decisió pròpia. Un dia et veus dormint al carrer i no saps ben bé què ha passat; hi ha motius personals però també estructurals i que tenen a veure amb la societat en la qual vivim. Perds la confiança en els altres. A vegades hi ha persones que diuen que no volen res; això passa perquè reconstruir la confiança i els lligams costa molt. "També depèn de què t'ofereixin. Si m'ofereixen viure en un pis demà mateix diria que sí però no n'hi ha. Els equips de carrer haurien de preguntar a la gent què necessita."

Per què hi ha persones que no volen anar als albergs?

Els motius tenen a veure amb què aquests espais sovint no tenen en compte què vol i necessita la persona. Dormir en un recurs temporal implica compartir l'espai amb molta gent, manca d'intimitat i tranquil·litat i haver de deixar fora els embalums i els animals de companyia. A més, per accedir-hi cal tenir prèviament un treballador social de l'ajuntament de referència i hi ha, de mitjana, entre 5 i 7 mesos d'espera. "Quan entres a un alberg saps que no és la solució definitiva i que pots tornar al carrer." La solució hauria de ser pisos a preu assequible on la persona pugui viure de manera estable i espais més petits i de proximitat

Les persones sense llar no volen treballar?

La majoria de les persones que viuen al carrer no tenen ingressos regulars. Moltes d'elles han treballat, algunes treballen en l'economia informal i altres tenen una feina normalitzada però els ingressos són molt baixos i no arriben per pagar un allotjament. També hi ha persones que mai podran tornar a treballar perquè la vida al carrer els ha afectat i la seva salut és molt fràgil. I hi ha moltes altres que destinen tot el dia a sobreviure i a anar d'un recurs a un altre per poder menjar, dutxar-se, dormir...

Què passa amb les persones migrades?

La carència d'una xarxa de contactes, les dificultats administratives per adquirir documentació, l'idioma i la discriminació pel fet de ser estrangeres implica que moltes persones immigrants es trobin en una situació més fràgil respecte la resta de la població.

Quan es triga a deixar de viure al carrer?

Deixar el carrer és una opció personal. El primer pas és restablir la confiança amb la persona i això és un procés llarg que pot durar mesos o anys. Un cop assolit, quan la persona decideix deixar de dormir al ras, comença un llarg i feixuc treball de reconstrucció personal.

Hi ha recursos suficients perquè ningú hagi de viure al carrer?

En quins recursos pensem quan fem aquesta pregunta? Menjadors socials? Dutxes? Albergos? Habitatges estables per dormir? A Barcelona hi ha diferents recursos on les persones que viuen al carrer poden anar, però són insuficients per donar resposta a totes les necessitats. Si vius al carrer a Barcelona, per exemple, no pots accedir a la llista d'espera dels albergos si no tens un treballador/a social que et derivi, no pots sopar calent en un menjador social públic, no et pots dutxar quan vulguis i has de destinar moltes hores del dia a desplaçar-te per anar d'un lloc a un altre. Els recursos no estan pensats tenint en compte les necessitats de la persona; alleugen necessitats immediates i temporals però no miren a mig ni llarg termini.

Sabem què els convé a les persones sense llar?

Una persona que viu o que ha viscut al carrer té capacitat per decidir què fer amb la seva vida i com afrontar els reptes i les dificultats que van sorgint. La seva opinió i el seu dret a decidir sobre la seva pròpia vida no és menys valuós que el punt de vista que pot tenir qualsevol altre ciutadà/ana o professionals de serveis socials. Cal escoltar més.

S'ha solucionat el problema si ja no veig la persona al carrer?

El procés perquè una persona deixi de viure al carrer és lent perquè s'han de reconstruir lligams i confiança que permetin a la persona fer passes endavant. La situació, però, no se soluciona quan s'entra a viure en un allotjament perquè arriben reptes importantíssims com millorar l'estat de salut, tenir ingressos suficients, aconseguir una llar estable, ocupar el temps d'una manera útil, etc. "Tens un sostre però l'has de conservar i necessites fer un esforç molt gran per canviar el xip de quan vivies al carrer. Un exemple: t'has d'acostumar a dormir en un llit."

És possible eradicar el sensellarisme?

Finlàndia és el primer país europeu que gairebé ha aconseguit el repte #ningú dormint al carrer, implementant una estratègia nacional per abordar el sensellarisme i amb solucions que es fixen en l'habitatge estable. A Arrels estem convençuts que a casa nostra també ho podem aconseguir amb polítiques públiques, treball en xarxa i recursos més eficaços.

Què puc fer si veig una persona vivint al carrer?

“Bon dia”, “Bona nit”

Saludar és una manera de fer visible la persona. Hi ha persones que potser fa dies que no han parlat amb ningú. No et frustris si no n'obtens resposta de seguida. Ho pots continuar intentant.

“Com estàs?”

Parla-li amb tranquil·litat i respecte, amb distància per no espantar-la i ajupint-te per tenir la mirada a la mateixa alçada. De vegades, oferir un cafè o una cigarreta és una excusa perfecta per iniciar una conversa i saber com es troba la persona.

“Què necessites?”

Podria ser una manta, un entrepà, una trucada...o simplement una conversa. Pregunta-li què necessita i no t'angoixis si satisfer el que et respongui no està a les teves mans en aquell moment. De vegades, escoltar i oferir companyia és més útil que procurar coses materials.

“Puc fer alguna cosa per ajudar-te”

Aconseguir que una persona deixi el carrer no es fa de la nit al dia i tampoc has de carregar amb aquesta responsabilitat. La situació pot millorar si l'orientes cap als recursos on pot trobar ajuda. Pot passar que la persona ja els estigui utilitzant; altres vegades no els coneixen i es tracta d'una informació útil.

Quina informació li puc oferir?

Si la persona viu al carrer a la ciutat de Barcelona

Ha de contactar amb el Servei d'Inserció Social (SIS) per explicar la seva situació.

📍 **Passeig Pujades 29, Barcelona** ☎ **93 256 66 50**

En cas de ser estrangera, sense permís de residència i fa menys de dos anys que viu a l'Estat espanyol, ha de contactar amb el Servei d'Atenció a Immigrants, Emigrants i Refugiats (SAIER).

On dormir? On menjar? On dutxar-se? On denunciar una agressió?

La guia "Sobreviure al carrer" recull diferents serveis on les persones es poden adreçar directament per cobrir necessitats bàsiques. Hi trobes informació sobre els horaris d'atenció, les especificitats de cada recurs, i també sobre si és possible accedir-hi amb animals.

🌟 arrelsfundacio.org/guia-practica

Si la persona viu al carrer en un altre municipi

Pots contactar amb l'ajuntament o anar als serveis socials que li corresponguin per explicar la seva situació. Si no hi està empadronada, pot demanar que li facilitin aquest tràmit. Tots els municipis catalans estan obligats per llei a empadronar els seus veïns i veïnes, tinguin o no una llar.

Si la persona no es troba bé

Truca al 112 i demana una ambulància.

Si la persona ha estat víctima d'un delictes o una agressió

Contacta amb el servei jurídic d'Arrels per obtenir orientació ☎ **635 43 94 00**

- La guia '(Sobre)viure al carrer a Barcelona' recull diferents serveis on les persones es poden adreçar directament per cobrir necessitats bàsiques. Conté informació sobre els horaris d'atenció, les especificitats de cada recurs, i també sobre si és possible accedir-hi amb animals. La pots fer servir per orientar la persona.
- També pots avisar a Arrels a través del localitzador. Amb aquest avís, activarem el nostre equip de carrer i treballarem en xarxa amb altres equips de la ciutat per mirar la millor manera d'abordar la situació. Recorda que l'equip de carrer d'Arrels només treballa a Barcelona i visita, prioritàriament, aquelles persones que es troben en una situació més vulnerable. Descarrega't l'app per a Android o per a iOS.

Per a més informació

Truca'ns al telèfon d'orientació ciutadana: 934 412 990
De dilluns a divendres, de 9 a 14 h i de 15.30 a 18.30 h

La tasca d'Arrels Fundació

Els membres d'Arrels som persones que volem que ningú dormi al carrer. Des de 1987 hem acompanyat més de 23.400 persones sense llar en el seu camí cap a l'autonomia, oferint orientació i serveis útils d'allotjament, alimentació i atenció social i sanitària a aquelles que es troben en una situació més cronificada.

Comptem amb el suport d'una vuitantena de treballadors i treballadores, més de 300 persones voluntàries i al voltant de 6.600 persones sòcies i donants que col·laboren per fer possible #ningúdormintalcarrer.

La nostra missió

- Acompanyem i atenem les persones sense llar que es troben en les fases més consolidades d'exclusió cap a una situació el més autònoma possible. Actuem en l'àmbit de la ciutat de Barcelona, prioritzant l'atenció a aquelles persones que fa anys que estan al carrer i es troben en una situació més vulnerable. També orientem qualsevol persona que està al carrer sobre què pot fer per millorar la seva situació i li expliquem els recursos que existeixen a la ciutat.
- Sensibilitzem la ciutadania respecte als problemes de la pobresa al nostre entorn, més enllà de Barcelona.
- Denunciem situacions injustes i aportem solucions a les administracions i a la societat civil, més enllà de Barcelona.

Què fem?

Carrer

Recorrem els carrers de Barcelona per conèixer les persones sense llar i saber què necessiten.

Acollida

Oferim acompanyament, serveis bàsics i orientació a les persones que ens visiten.

Tenir una llar

Garantim allotjament digne i estable a persones que fa molts anys que viuen al carrer.

Cuidar-se

Vetllem per l'alimentació i la cura ja que viure al carrer deteriora la salut i escurça els anys de vida.

Sentir-se útil

Promovem l'ocupació del temps i la recuperació d'habilitats personals i relacionals.

Vellesa i mort

Acompanyem les persones sense llar en els darrers anys de vida i també en la mort.

La nostra manera de treballar

L'experiència i el contacte diari amb les persones sense llar ha construït, des dels inicis, la nostra manera d'acompanyar les persones i d'afrontar les causes que generen el sensellarisme.

- Abordem situacions però també les causes. Estem al costat de les persones sense llar, promovent la seva autoestima i confiança i garantint que, quan decideixin sortir del carrer, tindran cobertes les necessitats bàsiques. Al mateix temps, treballem per explicar a la societat les causes que provoquen que una persona es quedi al carrer i fem possibles propostes de millora.
- Atenem les persones des d'un punt de vista integral, respectant els seus ritmes, sense imposar, promovent la participació i presa de decisions en el seu procés de millora i fomentant la reducció de danys.
- Treballem conjuntament amb altres serveis d'atenció social, sanitària i jurídica amb la persona com a centre de la intervenció.
- Som una entitat on tothom aporta. Les persones sense llar aporten coneixement des de la seva experiència i visió crítica, l'equip de voluntariat permet crear nous vincles amb les persones més vulnerables i l'equip de treballadors i treballadores afegeix la perícia tècnica i la continuïtat dels processos.
- Apostem per la innovació social. Ens agrada fixar-nos en projectes i iniciatives d'altres països enfocats a persones sense llar per aprendre noves formes d'actuació i adaptar-les.
- Som independents. El fet de comptar amb una base social àmplia que ens dona suport facilita la nostra capacitat crítica vers les visions que tendeixen a perpetuar el sensellarisme i ens dona seguretat i llibertat d'actuació.

Fem xarxa

Treballem en col·laboració amb entitats i administracions per incidir en la millora de les polítiques socials, promoure la sensibilització ciutadana, intercanviar coneixements i reflexions i aportar propostes per avançar en el repte #ningúdormintalcarrer.

- Organitzem enquestes i elaborem articles, informes i estudis per saber més sobre la realitat de les persones sense llar.
- Promovem un abordatge del sensellarisme més enllà de la ciutat de Barcelona. Treballem en coordinació amb altres municipis per dimensionar la problemàtica a Catalunya, impulsant recomptes de persones que dormen al carrer. També oferim formació i assessorament i promovem jornades de reflexió, debat i intercanvi sobre els principals reptes del sensellarisme.
- Elaborem guies pràctiques per assessorar i oferir eines a les administracions i a la ciutadania sobre què fer quan algú dorm al carrer. També hem creat l'app Arrels Localitzador per informar de la presència de persones dormint al carrer, una eina útil que també posem a disposició dels municipis per organitzar recomptes.
- Hem creat la Fundació Mambré per donar resposta a les persones sense llar en l'àmbit residencial i laboral, conjuntament amb Assís Centre d'Acollida, la Companyia de les Filles de la Caritat i Sant Joan de Déu.
- Hem participat en l'elaboració del Pla de lluita contra el sensellarisme de Barcelona 2016-2020 i l'Estratègia integral per a l'abordatge del sensellarisme a Catalunya, entre d'altres.

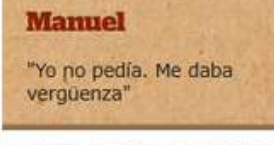
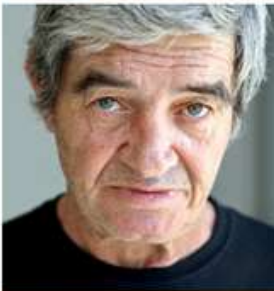
Activitats per reflexionar en grup

1. Veus del carrer

Llegiu els testimonis de persones que viuen o han viscut al carrer que trobareu en [aquest enllaç](#). Hi ha testimonis escrits i d'altres en vídeo; cada alumne/grup en tria un de diferent i el llegeix amb atenció. A continuació, poseu en comú el que heu llegit. Podeu preguntar-vos:

- Qui són? És un home o una dona? Quina és la seva edat? I la seva nacionalitat? Ha viscut molts anys al carrer?
- Sabem quines causes l'han portat a viure al carrer? Va ser una elecció personal?
- Com sobrevivia al carrer? Sabem on dormia, on menjava, on es dutejava? Tenia cobertes les necessitats bàsiques?
- Rebia ajuda? Què és el que més l'ajudava?
- De quina manera ocupa el temps?
- En el cas de les persones que ja viuen en un pis, com va ser el procés d'adaptació?
- Què significa per a elles tenir una clau de casa? Com és el seu dia a dia ara?
- Què us ha cridat més l'atenció del que explica el vostre testimoni? Quines experiències negatives i positives destaquen?

Apunteu totes aquelles preguntes que us sorgeixin i les resoldrem durant la trobada amb Arrels Fundació.

 Sergi "L'autoestima és una cosa que m'ha costat gairebé tretze anys recuperar"	 Manuel "Yo no pedía. Me daba vergüenza"	 Juan O. "Miradas desde el suelo"
 Alfonso "Hay fechas que no se pueden olvidar"	 Miguel "Participar es un estímulo"	 Miguel "Participar es un estímulo"

A tenir en compte: Aquesta activitat també es pot fer a partir dels 43 testimonis que trobareu en el llibre 'Cent x cent carrer' de Pere Escobar o de les 5 històries que trobareu al llibre 'Vaig dormir al carrer' de Joan Roqueta.

2. Prejudicis

Llegiu les frases següents. Potser les heu sentit alguna més d'una vegada.

Les persones sense llar que viuen al carrer no volen res

Són incívics i violents

Les persones sense llar no aprofiten els recursos que se'ls ofereixen

Viuen al carrer perquè volen

Són alcohòlics i no volen treballar

Un cop llegides les frases, parleu-ne en grup:

- Les heu sentit alguna vegada?
- Per què creieu que existeixen aquests prejudicis? D'on penseu que provenen?
- Coneixeu la realitat que hi ha darrere de cada prejudici?
- Com podem canviar la mirada que tenim envers les persones sense llar?
- Què podem fer nosaltres, en el nostre dia a dia, per no reproduir aquests prejudicis?

3. Gràcies

Hi ha persones que són clau a les nostres vides perquè ens ajuden en moments difícils, perquè estan al nostre costat cada dia o perquè alguna vegada van tenir un gest bonic amb nosaltres. Hi ha gestos i accions que transformen situacions i, a vegades, ni tan sols en som conscients.

Mireu el vídeo que trobareu en [aquest enllaç](#), on persones que han viscut al carrer donen les gràcies a altres persones que s'han preocupat per elles. I tu, a qui vols donar les gràcies? Explica-ho en una redacció o en un breu vídeo. També us convidem a aprofundir en el missatge dels protagonistes a través del seu vídeo personal:

- [Manel](#)
- [Alfredo](#)
- [Valerio](#)
- [Udo](#) (en anglès)

Altres recursos:

1. Viuen al carrer perquè volen?:

Una exposició fotogràfica que podem instal·lar al vostre centre per sensibilitzar i trencar prejudicis. <https://www.arrelsfundacio.org/exposicio-viuen-al-carrer-perque-volen>

2. Les veus d'Arrels:

Un vídeo de 15 minuts sobre la nostra tasca, explicada a través de la veu de 13 persones que han viscut al carrer i que acompanyem, com l'Alfredo, l'Anna Maria o el Beniam. <https://www.youtube.com/watch?v=eLROAdlrUks>

3. Vídeo centre obert d'Arrels:

Un espai ubicat al barri del Raval de Barcelona que ofereix acollida i serveis útils a les persones que viuen al carrer (dutxa, roba, consigna, etc.). Ens ho explica el José Luís: <https://youtu.be/P-p2aThsv1o>

4. StreetTubers:

Un canal de Youtube on persones que viuen o han viscut al carrer ens fan recomanacions literàries. <https://www.youtube.com/channel/UCG5Naggcqp-mltmSd4FoYXw>

5. Llibres que sensibilitzen sobre la problemàtica de les persones sense llar. <https://www.arrelsfundacio.org/category/material/llibres/>

6. Documentals i altres vídeos interessantssobre la problemàtica de les persones sense llar. <https://www.arrelsfundacio.org/informat/material/>

Vols saber-ne més?

Informa't sobre sensellarisme
i com abordar-ho
des d'una mirada de drets.

www.arrelsfundacio.org

